

Strona główna>Sprawy rodzinne i dziedziczenie>Prawo spadkowe>Dostosowanie praw rzeczowych

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji

niderlandzki

językowej [nl](#). Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

Do tej pory przetłumaczono ją na następujące języki: [en](#)

Swipe to change

Dostosowanie praw rzeczowych

Niderlandy

1 Jakie prawa rzeczowe mogą wynikać z dziedziczenia zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego?

Kwestię tę regulują w Niderlandach przepisy księgi 4 art. 182 kodeksu cywilnego (Burgerlijk Wetboek).

Art. 182 kodeksu cywilnego stanowi:

Z chwilą śmierci spadkodawcy jego prawa podlegające przeniesieniu oraz rzeczy będące jego własnością i znajdujące się w jego posiadaniu przechodzą z mocy prawa na spadkobierców. Zdanie pierwsze nie ma zastosowania wówczas, gdy dział spadku przeprowadzono zgodnie z art. 13. W takim przypadku z mocy prawa rzeczy będące własnością spadkodawcy i znajdujące się w jego posiadaniu przechodzą na małżonka.

Spadkobiercy z mocy prawa stają się dłużnikami w przypadku zobowiązań spadkodawcy, które nie wygasły z chwilą śmierci. W przypadku gdy świadczenie jest podzielne, każdy ze spadkobierców odpowiada za część świadczenia, proporcjonalnie do swojego udziału w spadku, chyba że spadkobiercy ponoszą odpowiedzialność solidarną za długi spadkowe.

W Niderlandach obowiązuje zasada sukcesji, zgodnie z którą spadkobiercy wchodzi w prawa i obowiązki zmarłego z mocy prawa. Własność stanu czynnego i biernego spadku przechodzi pod tytułem ogólnym na spadkobierców, którzy przyjęli spadek.

W przypadku ustawowego działu spadku (*wettelijke verdeling*), gdy zmarły nie pozostawił testamentu, cały spadek (stan czynny i bierny) przechodzi na pozostającego przy życiu małżonka / zarejestrowanego partnera, a zstępnym przysługuje wyłącznie roszczenie. Zstępnym nie są odpowiedzialni za długi spadkowe. W przypadku ustawowego działu spadku wyłącznie pozostający przy życiu małżonek / zarejestrowany partner odpowiada za długi spadkowe. Zgodnie z zasadą sukcesji z dziedziczenia jako takiego nie wynika prawo własności ani żadne inne ograniczone prawa rzeczowe. W Niderlandach masa spadkowa nie stanowi odrębnego majątku. Nie stosuje się żadnych ograniczeń w odniesieniu do rozporządzania składnikami majątku spadkowego. Majątek ten nie może zostać zajęty. Możliwe jest zajęcie rzeczy wchodzących w skład masy spadkowej pomiędzy spadkobiercami.

2 Czy te prawa rzeczowe podlegają wpisowi do rejestru nieruchomości lub ruchomości, a jeżeli tak, to czy taki wpis jest obowiązkowy? Do jakiego rejestru wpisuje się te prawa i jakie są wymogi i procedury rejestracyjne?

Masa spadkowa jako taka nie stanowi osobnego składnika majątku, w związku z czym nie dokonuje się jej wpisu do rejestru.

Akt poświadczenia dziedziczenia lub europejskie poświadczenie spadkowe można wpisać do rejestru nieruchomości, zob. art. 27 i 27a ustawy o rejestrze nieruchomości (Kadasterwet). Umożliwia to spadkobiercom podanie do ogólnej wiadomości, że właściciel zmarł oraz że własność przeszła na nich w drodze sukcesji uniwersalnej. Wpis do rejestru nie ma jednak charakteru konstytutywnego. Bez wpisu własność również przechodzi na spadkobierców z mocy prawa. Jeżeli następnie spadkobiercy dokonają podziału mienia wchodzącego w skład masy spadkowej, wymagane jest formalne przeniesienie. Mowa jest wówczas o nabyciu pod tytułem szczególnym. Podział majątku regulują przepisy księgi 3 art. 186 kodeksu cywilnego.

Art. 186 kodeksu cywilnego stanowi:

Przekazanie części przypadającej każdemu ze współwłaścicieli wymaga formalnego przeniesienia w taki sam sposób, jak określono w odniesieniu do przekazania.

Współwłaściciel nabywa część majątku pod takim samym tytułem, pod jakim majątek przysługiwał współwłaścicielom przed podziałem.

Zgodnie z przepisami księgi 3 art. 89 kodeksu cywilnego formalne przeniesienie własności nieruchomości lub ograniczonych praw rzeczowych na nieruchomości wymaga sporządzenia aktu notarialnego i wpisanego tego aktu do rejestrów publicznych.

Art. 89 kodeksu cywilnego stanowi:

Formalne przeniesienie wymagane do przekazania nieruchomości następuje w drodze aktu notarialnego sporządzonego w tym celu przez strony, po którym następuje jego wpis do specjalnych rejestrów publicznych. Wpisu aktu do rejestru może dokonać zarówno nabywca, jak i zbywca.

W akcie formalnego przeniesienia należy dokładnie określić tytuł przekazania; warunki dodatkowe niezwiązane z przekazaniem można w akcie pominąć.

Jeżeli przy sporządzaniu aktu formalnego przeniesienia jedną ze stron reprezentuje upoważniony pełnomocnik, w akcie należy wyraźnie opisać pełnomocnictwo.

Przepisy niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio do formalnego przeniesienia wymaganego do przekazania innego zarejestrowanego mienia.

3 Jakie skutki wiąże się z wpisem praw rzeczowych do rejestru?

Zobacz odpowiedź na poprzednie pytanie.

4 Czy istnieją szczególne zasady i procedury dotyczące dostosowania prawa rzeczowego, przysługującego określonej osobie zgodnie z prawem właściwym dla dziedziczenia, w przypadku gdy w prawie państwa członkowskiego, w którym powołano się na to prawo takie prawo rzeczowe nie jest znane?

Nie, w kodeksie cywilnym ani w ustawie o rejestrze nieruchomości nie przewidziano żadnych przepisów szczególnych.

Ostatnia aktualizacja: 17/11/2021

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.